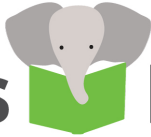

ព្រះរាជកុមារ និងស្តេចខ្លា

Wulan Mulya Pratiwi

Evi Shelvia

Let's Read

 The Asia Foundation

ព្រះរាជកុមារស្រែក «ខ្ញុំចង់បានបាល់ធំជាងនេះ» ។ «មើល
ចំនួនលេខនេះទៅ! យើងត្រូវការស្លឹកឈើរាប់ពាន់... រាប់
លាន...គឺច្រើនទៀត ដើម្បីយកមកធ្វើបាល់!»

អាមាត្រម្នាក់រៀបរាប់ប្រាប់ «ស្លឹកឈើទាំងអស់នេះចាស់ខ្លាំង
ណាស់ ក្រាបទូល។ ហើយវាស្រួយឆាប់បាក់ទៀត។ យើងមិន
អាចយកមកធ្វើបាល់បានទេ»។

"ឆាប់ទៅរកពីក្នុងព្រៃភ្លាម!" ព្រះរាជកុមារបញ្ជាអាមាត្រ
ទាំងអស់។

«ស្តេចខ្លា អីនយ៉ា រស់នៅក្នុងព្រៃនេះ...»

ក្រុមអាមាត្រនិយាយ ហើយមើលមុខគ្នាទៅវិញទៅមក។
ពួកគេខ្លាចមែនទែន។

ព្រះរាជកុមារទើសចិត្តពេក «បានហើយ ខ្ញុំនឹងទៅរក
ដោយខ្លួនឯង។ ខ្ញុំមិនខ្លាចទេ»

ព្រះរាជកុមារសម្លឹងរកមើលស្លឹកឈើណាដែលល្អជាងគេ។ ទ្រង់
ប្រហែលអាចប្រទះដើមឈើដែលទ្រង់កំពុងរក។

ឬប្រហែលមាននៅទីនោះខ្លះទេដឹង ប៉ុន្តែរំពេចនោះ...

ឆីល! សំឡេងគ្រហឹមមួយលាន់ឡើង។

អូ មិនកើតទេ!

អាមាត្រទាំងអស់ស្រែក «នោះគឺអីនយ៉ា ស្តេចខ្លាព្រៃ»

ក្រុមអាមាត្ររត់គេចខ្លួនយ៉ាងលឿន។

ព្រះរាជកុមាររត់តាមមិនទាន់ ក៏បែកពីសេនាអាមាត្រអស់។
ទ្រង់គិតតែពីរត់ ចូលព្រៃកាន់តែជ្រៅទៅៗដោយមិនដឹងខ្លួន។

តើទ្រង់គួរធ្វើយ៉ាងណាពេលនេះ?

ទ្រង់រត់ទៅខាងណា ក៏ជួបខ្លាដែរ!

ទីបំផុត ខ្លាក៏ដើរចេញបាត់ទៅ។

ជាញឹកញយសម្រាប់ទ្រង់។ នេះជាឱកាសដើម្បីគេចខ្លួន។

ប៉ុន្តែ ទ្រង់មិនដឹងថាត្រូវទៅតាមផ្លូវណា។

អូ អត់ទេ!

ជួបខ្លាទៀតហើយ!

អូ ឈប់សិន។ លើកនេះដូចជាមានអ្វីខុសប្លែក។

សត្វខ្លាហាក់ដូចជាឈរជាំងតែមួយផ្លូវទេ។

តើសត្វខ្លាកំពុងព្យាយាមប្រាប់ផ្លូវដល់ព្រះរាជកុមារ មែនទេ?

«ឆីល...!» សំឡេងគ្រហឹម។

ខ្លានេះធ្វើអ្វីប្លែកៗ។

ប្រហែលជាខ្លាកំពុងព្យាយាមជួយព្រះរាជបុត្រ។

អាំ... សម្បកទុរេន! សម្បកទាំងនេះដាក់ពង្រាយជាជួរ។ តើនេះ
គឺជាតម្រុយសម្រាប់ព្រះរាជកុមារមែនទេ?

ពេលនេះ ព្រះរាជកុមារពិតជាភ័យណាស់ ប៉ុន្តែទ្រង់នៅតែ
ដើរតាមសម្បកផ្លែឈើពង្រាយលើដីនោះ។ ទ្រង់ដើរមួយៗ យឺត
ៗ។

ឈប់សិន! សត្វខ្លាពិតជាកំពុងព្យាយាមជួយព្រះរាជកុមារ
ពិតមែនទេតើ។

រាល់លើកដែលព្រះរាជកុមារវង្វេងជាន គឺសត្វខ្លាតែងតែផ្តល់
តម្រុយដល់ទ្រង់ជានិច្ច។

ព្រះរាជកុមារធ្វើបានហើយ! ទីបំផុតទ្រង់មកដល់ភូមិអ្នកស្រុក
ហើយ។

ក្លាមនោះ: «ងីល...!» សំឡេងខ្លាគ្រហឹមម្តងទៀត។

លើកនេះ: ស្តាប់ទៅដូចជាសំឡេងគ្រហឹមឈឺ។

សត្វខ្លាជាប់អង្កប់!

សត្វខ្លាបានជួយព្រះរាជកុមារ។

ដូច្នោះ លើកនេះដល់វេនព្រះរាជកុមារសងគុណសត្វខ្លាវិញ។

ស្តេច និងសេនាអាមាត្រសម្រុកចូលទៅជួយទ្រង់ចេញពី
ស្តេចខ្លា។

«កុំធ្វើបាបគេអីព្រះបិតា! សត្វខ្លានេះបានជួយបុត្រ»

ស្តេចមានបន្ទូល «មនុស្ស និងសត្វខ្លាត្រូវតែគោរពគ្នា។ សត្វខ្លា
បានសង្គ្រោះបុត្រយើង។ ដូច្នេះពីពេលនេះទៅ យើងមិនធ្វើបាប
សត្វខ្លា ហើយខ្លាក៏មិនធ្វើបាបយើងដែរ។»

©2019, The Asia Foundation.

សៀវភៅនេះត្រូវបានបង្កើតឡើង តាមរយៈសិក្ខាសាលា
សម្រាប់បង្កើតសៀវភៅជាភាសាក្នុងស្រុក ដែលបានសហការ
គ្នារវាងLitara Foundation រួមជាមួយ The Asia
Foundation និង ISI Padang Panjang នៅភាគ
ខាងលិចស៊ូម៉ាត្រា។ សិក្ខាសាលានិងការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈ រួម
ជាមួយនឹងការកែសម្រួល និងរចនាសៀវភៅនេះ ត្រូវបាន
ធ្វើឡើងដោយ Litara Foundation ។

Brought to you by

The Asia Foundation

Let's Read is an initiative of The Asia Foundation's Books for Asia program that fosters young readers in Asia and the Pacific.

booksforasia.org

To read more books like this and get further information about this book, visit letsreadasia.org

Original Story

Pangeran jo Inyiak (The Prince and Inyiak the Tiger), Author: Wulan Mulya Pratiwi. Illustrator: Evi Shelvia. Published by The Asia Foundation - Let's Read, © The Asia Foundation - Let's Read. Released under CC BY-NC 4.0.

This work is a modified version of the original story. © The Asia Foundation, 2020. Some rights reserved. Released under CC BY-NC 4.0.

For full terms of use and attribution,
<http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>